

Ngã Rẽ

Thân tặng các em cựu học sinh Nguyễn Du trong và ngoài nước.

Cũng như bao người khác, cuộc đời thầy đã trải qua nhiều thăng trầm khi còn ở quê nhà. Cuối tháng sáu năm 2006 thầy nghỉ dạy courses luyện thi vào đại học để chuẩn bị lên đường sang định cư ở Mỹ. Có quá nhiều chuyện để chi phối, quyết định... biết đời sống bên Mỹ không dễ dàng hội nhập với số tuổi đã cao. Sinh hoạt, ngôn ngữ, cách sống... tất cả sẽ hoàn toàn mới lạ, nhưng vì tương lai của hai con của thầy, nên thầy cô quyết định ra đi.

Trong lòng không cảm thấy an tâm, một hoang mang không giải thích được, thầy cô chỉ cho các giáo viên trong nhóm Toán, và một ít đồng nghiệp khác biết. Các cựu học sinh Nguyễn Du thân yêu của thầy như Kim Thoa, Kim Loan, Chí, Đâu... thầy cũng giấu, dự định khi ổn định đời sống sẽ điện thoại báo và giải thích cho các em hiểu. Thầy biết các em sẽ buồn, nhưng biết làm sao bây giờ!!! Biết ra đi là rất cực, và phải đương đầu với nhiều thử thách, cam go.

Ngày 20 tháng 7 năm 2006, thầy cô lên máy bay qua Mỹ. Dừng ở Atlanta, Georgia, để làm thủ tục nhập cảnh rồi mới chuyển máy bay đến phi trường Fort Lauderdale, Florida, bước đầu của

một hành trình đầy mới lạ, chông gai. Đầu óc thầy quay cuồng, như đang sống ở hành tinh khác, và cảnh vật như đảo ngược hết. Một cảm giác trống vắng, lạc lõng, buồn ôi là buồn!! Nhớ lại ngôi nhà nhỏ thân thương với hai đứa con trai lần đầu tiên vắng bóng cha mẹ, nhớ lại kỷ niệm học trò cũ xum họp vui vầy những dịp gặp nhau vào dịp Tết, hay ngày mừng lễ các nhà giáo, mới đây nhất là ngày đám hỏi của em Xuân Hương.

Ở Florida rất ít người Việt, mấy đứa cháu nói tiếng Việt không rành, thời tiết tháng bảy nóng như lửa đốt, đầu ngõ ở Mỹ mà nóng quá như vậy. Được nửa tháng, thì người chị ở Santa Clara, California, mua vé để thầy đến thăm. Tính ở đó một tháng chơi với chị rồi trở về Fort Lauderdale kiếm việc làm. Vận mệnh đưa đẩy, các anh chị em họ hàng của thầy cô cũng mời đến chơi ở Sacramento, thấy ở đấy cũng đông người Việt, thầy cô cũng muốn tìm hiểu thăm dò tìm nơi cư trú lâu dài. Thử bao nhiêu công việc trong vòng sáu tháng, nhưng đều thất bại. Thầy cô buồn quá. Thời gian ở Sacramento thầy cảm nhận rất nhiều chân tình từ các em học trò cũ ở Nguyễn Du.

Em Xuân Hương tìm được số phone để liên lạc với thầy. Thầy rất xúc động khi nhận được cuốn Đặc San Ngày Hội Ngộ, do hai em Kim Thoa và Kim Loan sang Mỹ tham dự trại hè năm 2006, các em xin từng chữ ký của các thầy cô và cựu học sinh Nguyễn Du ở Mỹ, mang về Việt nam lấy thêm chữ ký của các em ở nhà, rồi mang đến cho thầy cô. Hỡi ôi! Chắc các em buồn lắm khi đến nhà không còn gặp thầy cô ở đó nữa. Các em lại phải gửi cuốn Đặc San đầy kỷ niệm đó qua lại Mỹ, và em Uyên (12C3, 1979) đã gửi đến cho thầy. Cuốn Đặc San ấy thầy sẽ không bao giờ quên, một kỷ niệm quý báu vì các em đã làm hết mình vì thầy, mà thầy lại làm cho các em thất vọng.

Các em đã luôn điện thoại nâng đỡ, an ủi thầy cô rất nhiều. Có những em thầy không nhớ rõ mặt ở Orange County như Minh Đức, Cao Tùng... đã liên lạc gửi hình, CD ngày hội ngộ, thư mời tiệc Tân niên... cho thầy xem đỡ buồn. Thấy cảnh các em đã đứng tuổi vui đùa, trò chuyện, họp mặt với các thầy cô cũ làm thầy bớt buồn rất nhiều. Em Nga thường xuyên điện thoại, nói chuyện, động viên thầy cô cố gắng vượt qua những khó khăn lúc ban đầu. Sau đó các em Quang Tuyền, Thúy, Xuân Hương cũng gọi điện nói chuyện, động viên.

Cô bị xúc nhiều, đầu óc lung tung, không nhớ gì cả. E rằng để cô ở lại Mỹ, lỡ có chuyện gì thầy ân hận. Do đó cô đã về lại Việt Nam thăm con, hy vọng cô bớt căng thẳng một chút. Trở về hơn một tháng mà cô vẫn chưa bình phục, vẫn còn quên trước, quên sau. Trong lá thư em Uyên gửi có đoạn làm thầy rất xúc động: "... *bất cứ khi nào gặp chuyện gì khó khăn, cần một tay, xin thầy cô vui lòng liên lạc với các em... theo các số*

điện thoại ghi kèm theo..." Không lời nào có thể diễn tả tâm tình của thầy lúc ấy. Thầy cảm ơn các em rất nhiều.

Các bạn đồng nghiệp, thầy cô Nguyễn Du cũng liên lạc với thầy. Đặc biệt cô Thanh Trí ở Sacramento, cách chỗ thầy ở khoảng 20 phút lái xe. Hai vợ chồng cô Trí đã liên lạc, đến thăm, và đón thầy về nhà cô ăn trưa, trò chuyện, chụp hình. Trước khi ra về, cô còn tặng thầy cuốn tập những bức tranh cô vẽ, in rất công phu, những bức tranh tuyệt đẹp đều được phụ diễn bằng những câu thơ của riêng cô. Ngay cả con trai của cô Trí, cháu Hậu, cũng giúp đỡ thầy rất nhiệt tình trong việc gửi chiếc xe của thầy qua Fort Lauderdale. Thêm một kỷ niệm đẹp, khó quên. Cảm ơn cả gia đình cô Thanh Trí, mong gia đình cô luôn hạnh phúc.

Những cuộc nói chuyện điện thoại dường như không bao giờ dứt với thầy Nguyễn Trí Lục, thầy Trần Đình Mậu, cô Nguyễn Thị Ngọc Chi... kỷ niệm xưa được nhắc lại với những tiếng cười vui vẻ như còn ở mái ấm Nguyễn Du. Nhưng vì cuộc sống, công ăn việc làm, đầu tháng tư 2007 thầy trở lại Fort Lauderdale. Hàng ngày đều đặn, sáng học thêm Anh văn, chiều đi làm đến khuya mới về. Cuộc sống cũng tạm ổn định.

Thầy cũng nhận được thư mời của các em Doanh Trần, Loan Nguyễn ở San Jose họp mặt "30 năm nhìn lại" của cấp lớp 1977 vào ngày 7 tháng 7 năm 2007. Và thư mời trại hè hội ngộ Nguyễn Du tại Orange County, California vào 28, 29 tháng 7 năm 2007. Thầy cảm ơn tất cả các em, và mong các em thông cảm cho hoàn cảnh của thầy, công việc còn mới mẻ, xa lạ. Hẹn gặp các em vào dịp khác nhé, thầy sẽ đi dự.

*Cựu Giáo Sư Toán Nguyễn Du
Thầy Trần Văn Thương*